

Samsø, 15. maj 2021

Til Udlændinge- og Integrationsudvalget.

Vedrørende opdeling af udrejsecentre i mindre eller helt små enheder

Her på Samsø har jeg sat en debat i gang om at dele udrejsecentre op i mindre enheder. Det kunne være enheder med 30-50 personer, men det kan også være helt ned til 5-7 eller 10-15 personer. 5-7 er blevet nævnt af i al fald en bekendt i debatten.

Som bekendt er der åbenbart ingen, der vil have et udrejsecenter, så den mest rimelige løsning er at gøre, som Danmark gjorde, da de mange syrere og iranere med flere kom til Danmark i 2014 og 2015: fordele flygtningene ud over landkortet. Så kan vi også lokalt tage hånd om situationen.

Her kunne man vælge at placere efter religion. Jeg ved, at Anna Lisbeth Sonne har gjort et kæmpe arbejde i Bording og omegn for især iranske og afghanske beboere på Kærshovedgaard. Hun har dannet et 'fangekor', som hun er berømt for, og kristne i lokalområdet bidrager med trosstyrkende aftener og gudstjenester. Sådan en gruppe kunne forblive samlet.

Et andet eksempel er en gruppe af iranske kristne, som bor på Avnstrup Asylcenter. Jeg tillader mig at nævne denne gruppe specifikt, fordi de alle begyndte deres danske liv på Samsø Asylcenter, og fordi jeg har fulgt flere af disse familiers vej lidt efter lidt ind i den kristne tro. Nogle af dem er blevet meget brændende kristne og styrker mig og så mange andre danskere med deres levende tro. Jeg har desuden døbt et af børnene og er gudfader til en pige. Derfor kan jeg umuligt være ligeglad, tværtimod tænker jeg, at denne gruppe kunne være en sådan lille enhed.

Selv har jeg ingen problemer med at have en gruppe på 30-50 personer på Samsø, men som sagt har en anden foreslået en endnu mindre gruppe. Vi er et lokalt område, hvor alle kender alle. Så godt som alle på Samsø var meget glade for Samsø Asylcenter, som eksisterede fra 2014 til 2016. Det gav omkring 20 arbejdspladser med dertil hørende familier. Der var mange engagerede frivillige og engagerede lønnede medarbejdere. Der var kun yderst få tilfælde af problemer, og det siger meget i betragtning af, hvor mange forskellige asylsøgere, der kom forbi Samsø i den toårs periode. Og netop den tætte kontakt, som en præst kunne have, betød, at et tilfælde af en ophedet situation kunne blive til en belæring om at være forsigtig i omgangen med mennesker, for som vi oplevede, var der også et eksempel på en dansker, som forsøgt at skabe ballade.

Som sagt vil små centre eller helt ned til små grupper give arbejde rundt om i alle landets yderdistrikter. Vi havde på Samsø i perioden 2014 og nogle år frem "Verdenscaféen" i Tranebjerg Sognegård, som tiltrak rigtig mange asylsøgere, hvor vi fik fællesskab indbyrdes. Verdenscaféen blev stiftet af syrere og danskere i fællesskab. Jeg ved fra vores demonstration i onsdags i denne uge, at der er en stor gruppe, endda for vores ø en meget stor gruppe, som gerne vil bidrage.

Selvfølgelig taler jeg helt på egne vegne. Men jeg ser dette forslag om en fordeling som en mindelig løsning. Det græmmer mig, at vi for åbent tæppe skulle se hundredevis af mennesker råbe og skribe, at de ikke vil have hos dem.

Mit forslag vil være, at et lokalområde ikke sådan undslå sig, for alle må trække på samme hammel.

Jeg kan sige for eget vedkommende, at det er et kristent folks opgave at være der for de fremmede, enkerne og de faderløse, ja, tage sig af dem. Sådan lærte Gud det gamle Israel at gøre, og det fortsætter gennem profeterne. Og Jesus selv måler os på, om vi tager os af de fremmede og dem i fængsel og kommer og besøger dem. Det står i Matthæusevangeliet 25,31-46, hvor besøget i fængslet specifikt nævnes – og vi taler om, at det skal efterfølgere af Jesus Kristus gøre med henblik på deres sag på dommens dag.

Venlig hilsen

Johannes Glenthøj, sognepræst i Samsø Pastorat, Ballen Strandpark 17B, 8305 Samsø, 29651151,
www.elisabethogjohannesglenthøj.dk